

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

F Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

con. Popularis glorie sectantes inianitat: vsq; ad
theatricos plausus & contentiosa certamina et ago-
nem coronari fenearu.
Fenarius a um: quod ad fenū pertinet: vt falces fenarie
quibus fenū secamus: que apse sunt.
Fenisey cis: qui fenū secat. Plinius lib. xviii. Igitur cor-
nu propter oleum ad crus ligato fenisey incedebat.
Idem feniseca g. penul. cor. qui fenariis falcibus fe-
num in pratis secat. Col. lib. ii. Ita necubi ferramen-
tum feniseis posse offendere. Car. lib. i. de re rusti.
Herba in pratis ad speciem fenisece nata non modo
non euellenda in nutrimento: sed etiam non calcanda.
Idem non multo post. Siatienda prata. i. falcibus
consecranda que fenisece pterierat.
Feniseccū ipsa semine secto & veluti mellis feni. Idē in eo-
dem. Nec primo anno rigari nec pasci ante secunda
feniseccia ne herbe vellant: obrutiq; hebetent.
Feniculū a fenore vt quidā existimant: quasi paruū fe-
nus: q; semen terre mandatum magno fenore reddat
fructum. Hecā Parathion vocant: oculoꝝ clarita-
ti mire cofert: angues p hycenē mēbrana corpori ob-
ducta feniculi cibo impedimentū illud euunt: quod
Senecus & Aernatio appellat.
Fereo es: male oleo. Fetidus male olens. fero: malus
odor. Plautus in Aſina. Dicamabo an feret anima
vrozis tuę.

F Ante O

Folium greci φυλλον dicit. Sed ideo per simplex l.
scribitur quia antiqui non geminabant consonantes.
Est autē foliū quod in libris ponitur a palmarū folijs
in quibus olim scribi solebant: & greca voce pbilura
appellat. Cuius extremitas margo dicitur: & pagina
vtrag pars folij. Nam foliū duas paginas habet.
Aereres etiā quarundā arborū libris: hoc est cortici-
bus scribere solebat. Ex quo libri & per diminutionē
libelli: & codices a codice qui et cauder vocat ex quo
cortex extrahitur. Hinc componunt Trifoliū quinq;
foliū: grece pentaphyllū. Latifolium quod habet la-
ta folia. Billefoliū grece Dirophylon herba & hu-
iustmodi multa.
Foliatus a um: quod habet folia. Unde foliatū vngue-
tum preciosum: dicitū vnguentū nardinū a nardi fo-
lio quo confectum est. Hoc Plinius scribit constare
omphatio balanino iūco nardo amomo myrba bal-
samo. Plau. in Cur. greca dictione signare voluit:
cū dicit. Tu peralio. Peralio em grece vocat foliū
Foleacea a um: qd ex folijs factū est. Pl. libro. xviii.
Daucis foliacea & lata vt Atriplici sunt femina.
Follis masculini generis Instrumentū quo atrahitur
ventus atq; emittitur ad ignē excitandū. Vir. li. viii.
Alij ventosis follibus auras accipiunt redduntq;
His venit ferrarię argentarię officinę. Trūtur &
coqui sed paruulis ne opus sit ignem insufflare buc-
cis. Qd qui faciūt Suffitores vocant. Prim⁹ Ana-
charis pbilosophus folles ignis expulatores inue-
nit: vt refert Strā. lib. vi. Et follis siue folliculus dī-
pter. i. pellis flaua plena Lini. lib. ix. Eques folliculis
in castra frumētū veberet. Ibi accipe videt p saccu-
lis & crumenis. Rurius follis pilei genus ex pelle at-
q; inflatione factū & pugno reddit a flatu nomen ha-
bēs siue q; veteres follē pellē dicebāt & p diminutōes
folliculū. Bar. Ire. pcul iuuenes mitis mihi conue-
nit etas folle decet pueros ludere folle senes. Suet.
in Aug. in diminutiua forma dicit sperantq; pilam
a folliculo cū pila sit illa puſtilla: folliculus sit illa ven-
tu tumēscens. Post bella ciuilia ad pilam primo fol-
liculūq; transit. Quoniā vero follis pugno percussit
pugillatorius follis quandoq; vocat. Plau. Exrem-
plo berce ego te follē pugillatorium faciam: & pen-

tem cursabo pugnis periturissime.
Folliculus: cum sit diminutiū a follis: ponitur tamen
quandoq; pro vulla. Nam vt Plini⁹ inquit antea
vulla vocabatur. Quandoq; pro theca frumētū vel
lini vel cuiuslibet alterius rei: que grānū cōmet inuo-
lūtū. Unde apud Erodū legimus linū cū iam follicu-
los germinaret. Quadoq; p corpoꝝ. Lucil. li. xxvj.
Et quo folliculo nūc sum indutus nō quco.
Folliculare: pars remi que folliculo recta ē. A quo vit-
ta follicularis dicta est.
Fomes itis: a fouēdo: hoc est nutriendo ignem dicitur.
Est em affula ex arborē excussa dum ceditur. Pōnit
et pro omni materia sicca in qua facile ignis inflāma-
tur. Vir. Ac primū filicis scintillam excudit ab acies
Succipitq; ignem folijs atq; arida circū Mutrimē-
ta dedit: rapuitq; in fomite flāmā. Per translationē
fomes dicitur quicquid excitat nos & ascendit ad ali-
quid agendum. Hel. Fomitē esse quendā dicens &
incitabulum ingenijs virtutiq; si mens & corpus ho-
minis vino flagraret.
Fomentū similiter a fouendo: id est calefaciēdo vel nu-
triendo. Unde fomenta dicuntur applicationes pu-
rū calidarū seu humidarū ad partes corporis lesas &
medendi gratia que & forus appellantur. Pl. De co-
ctura eoz coeliaca sunt portione & forū.
Fons a fundēdo q; inde fundat aquā: tam masculini q;
feminini generis. Inter fontē & puteū hoc interesse
Augu. putat q; omnis puteus fons: nō ois fons pu-
teus. Sibi em de terra aqua manat & se vlti pōet hau-
rientibus fons dicitur. Sicut aut in alto & in p̄fundo sit
ita puteus vocatur vt fontis nomen non amittat: gre-
ce fons πηνη και κρηνη λευγα vnde pagus si-
mul positę villę id est rusticę domus plures nomē
accepit: q; circa fontes hęc ponerentur.
Fonticulus diminutiū paruus fons: a quo Fonticel-
lus. Pl. Abicq; moueris humā fonticuli scateat.
Fontanus a um: qd ex fonte est: vt aqua fontana. Pl.
Fontanę aque cyathos duos. Aug. libro. ii. de ciui-
dei. Sub hoc tōꝝ deoz p̄fudio quos numerare q̄
potest. Numera idigenas & alienigenas cęlestes q̄
restres infernos marmos fontanos fluuiales.
Fontinalis: fontū sacra. Fontinalis porta vrbis romę
ob propinquitatē scaturientium fontiu. Eadem La-
pena vocabatur. Inue. Substitit ad veteres arcus
madidāq; capenā. Lini. Rediles alteram porticum
ad portam fontinalem ad martis aram qua in cam-
pos iter esset perdurare.
Forago. penultima pducta a ferēdo flum: quod a ter-
triciabus fertur: vt diurnū opus distinguat. Quę & a
forando etiā dici posse videatur.
Foro as: penetrō quasi foras do. Col. lib. vj. Amygda-
la si parum ferax erit: forata arborē lapidem adūcito
& ita libū arboris inolecere sinito. Hinc cōponitur
Perforo pe. cor. qd est multū foro. Idē lib. v. Sed
aliud est ferramētū quo priores vitę pforabāt. Lini.
Tna tñ pforata naui. In foro. de quo alibi.
Foramen pe. pdu. quasi diminutiū a foribus.
Silen. li. iiii. hist. Neq; porta neq; foramen erat quo
posset eruptio fieri.
Foratus us: idem qd foramen. Lactā. lib. de opi. De
loꝝ orbes concavis foraminibus cōcluse: a quo fora-
tu fronte nominatā Tarro existimauit.
Forum neutri generis a ferēdo dicitur: q; controuersie
et res venales illuc ferantur. Et quattuor modis di-
citur. Primo negociationis locus: quo venalia ferū-
tur: vt forum iulij: forū flāminiū: forū Sempromium
ab eozum nominibus qui ea fora custodienda cura-
runt. Quod etiam in vrbis & locis priuatis & in agris
fieri solet & vbi res multe varieg venduntur. Unde
forum boarium: in quo boues venduntur: forum hoz

litorum in quo herbe quod erat antiquū macellum
 quap:opter nunc quosq; boverum locis lacedemonij
 macellum vocant. forum piscariū in quo pisces. Lu
 pedinis forum in quo venduntur cupedia sic emi anti
 qui lautiores cibos nominabāt. Altero in quo iudi
 cia fieri cuꝝ populo agi ꝛ contiones haberi solent: q̄
 sibi iudicia feruntur. Unde cause forenses. Tertio cū
 is qui prouincie p̄est forum agere dicitur cum ciui/
 tates vocat: ꝛ de cōtrouersis cognoscit ac sententiā
 fert. Quarto tum id forū veteres appellabant: quod
 nunc vestibulū sepulchrū dicit solet.
Forum vinarū de quo *Var. lib. j.* ret. rusti. Itaq; lect^o
 defertur in forum vinarium: vnde in doliū inane veni
 at electa in secretā corbulā inde in ollulas addatur
 et in doliā plena vinaceoz. *Col. lib. xij. ait.* Torcular
 ꝛ fori diligenter emundata lotaq;
Forulum diminutiū quod ꝛ foriculum apud *Varro.*
lib. de re rust. dicitur.
Foriūliū regio italie que quondā *Apidia* dicebatur.
Virg. lib. ii. geo. Castella in tumulis ꝛ lapidis arua
 ten aut. in ea sunt *Aquileia.* vrinū ciuidale ꝛ tergestū
Forūlium ciuitas in emilia nobilis *Galli* poete ortu
Forū *Comelii:* sicut vrb̄ emilię q̄ nūc *Immola* vocat
Forensis vestes quibꝫ in foro vtebat: sic vt *Enatozia*
 quibus domi vtebantur in cōna. *Sue. de Aug. fore*
na aut ꝛ calceos nūq̄ nō intra cubiculū habuit. Alio
 nomine dicuntur roge forenses.
Forata: a foro dicitur mulier villatica que fructus vil
 le venales: hoc est pullatros pipionces poma nuceꝝ
 ꝛ huiusmodi in forum defert.
Foras ꝛ foris: aduerbia primū ad locū: secundū in lo
 co et de loco significat vt egredior foras tu moraris
 foris. Ponitur quandoq; foras loco p̄positionis
Hierō. foras sepelientur corpōa martyrum *A for*
is sunt composita. *A foris ꝛ de foris pe. cor. vt est*
*apud *Sen.* Et includit eum dñs deforis.*
Forensis duobus modis intelligi potest. Ano cū a fo
 ro descendit in quo iura redduntur: vt cause forenses
 ꝛ forenses qui in foro versantur: quos greci pragma
 ticos dicunt. Alio cum a foris aduerbio fit. *Ambro.*
lib. j. offi. Non *Pin* forenses abundantiam estiman
 dam beatitudinem singulorum sed *Pin* interiorē cō
 scientiam. *Idem lib. *De ra.* Que signis forensibus*
internam exprimat voluntatem. Sic vestimenta fo
*rensis dicuntur a *Col.* que foris non in domo gerunt*
Et forensia neutro genere vestis quā ad forum pro
*ficiētes sumebant. *Apul.* Forensis toga indutus ac*
*cumbēbat. *Sue. de Aug.* Forensia ꝛ calceos nūq̄*
nō intra cubiculū habuit.
Fori numero plu. sunt tabulata nauis vel locus in na
 ui apertior: qui iter nauem perambulantibus prebet
 ab eo q̄ per eos ferantur incensus. *Lice. in *Caro.* Cū*
aliq; malos scandant aliq; per foros cursitent: aliq; senti
*nam exhauriāt. Item. Fori dicuntur *Circensia spe**
*ctacula. i. loca erecta vt ex his spectetur. *Liuius li. j.**
Tum primū circo qui maximus dicitur: designatus
est locus: diuisa loca a patribꝫ equitibꝫ vbiq; sibi spe
ctacula quibꝫ faceret fori appellati. Et his minores
forulos dicimus qui armariola quādoq; significant
*sue capulas i quibus reponunt libri *Sue. in *Aug.***
dos quoq; delectu habito condidit duobus forulis
*auratis sub latini apollinis basi. *Iuue.* Sic libros da*
*bit ꝛ forulos mediāq; mneruā. *Apud *Virg.* pro op**
*pidanis accipimus forulos: cum lib. vii. ait. *Aspe**
riāq; colunt forulos ꝛ flumen hymelle. Fori etiam in
*agris sunt veluti parui sulci et oblongi. *Col.* Angu*
stosq; foros aduerso limite ducens.
Foruli diminutiū a fori de quo modo.
Forēs proprie inquit *Ser.* que foris apertūtur. Unde
*Dular. memorat primū *Galerio publicole* fratri*

cum de *Sabinis* triumphasset domum publice poss
 tā cuius fores extra aperirent cū antea ceterarū edū
 intro referādo ipellerent: vt ex hac cōessione hono
 ris appareret quod die eā domū aliq̄ publice admis
 surā. *Value* q̄ intus reuolunt: ꝛ se velant: he p̄ dimi
 nutionē forule appellant *Ianua primꝫ* domi ingres
 sus. *Letera* intra ianūā ostia siue *value:* siue fores ge
 neraliter vocātur: *Huis* vltis ista corrupit. *Doc* no
 men etiā singulariter declinat. *Qui. li. j. de amo.* *Dif*
*ficile moto cardine pande forē. *Lice. pro *Lome.* Ape**
*runt forē scalarū. *Tert.* Quidā fores crepuit: *Qui**
Do. fores singularis numeri nominatiui casus.
Forculus deꝫ putabat q̄ foribus perat sicut *Lardinea*
 dea que cardinibus preerat: ꝛ *Limentinus* deus qui
 preerat limini.
Foricula diminutiū a fores. *Var. lib. j. de re rust.* Et
 ideo opozothecas qui faciunt ad aquilonem vt *fenes*
 stras habeant: atq; vt persentur curant: neq; tamen
 sine foriculis: ne cum humorem amiserint pertinaci
 vento vinera stant.
Forinsecus penul. cor. significat qd̄ a foris est: sicut in
 trinsecus: quod est intus. *Augusti. lib. xj. de ciui. dei*
De pomis terre sodo morum forinsecus quasi matu
ris: intrinsecus sumeta.
Foria: stercoꝝa liq̄diora: sic dicta q̄ facile ferant foras.
Forio is in. ventr̄ de uero: foras eijcio. *Liuis cōpo*
*stium est *Confortio.* *Pompo. in *Dago.* *Confor***
si me diodemes.
Foriolus cum accentu in antepo. qui ventrem solum
 habet: ꝛ foria facile emittit. *Labe rius. foriolus esse*
videris in coleso cacas.
Forica penul. cor. locus in quem alii stercoꝝa deijcimꝫ
Iuue. Inde reuersi conducunt foricas *Et ppie de*
publicis dicitur: larrina de priuatis a latendo.
Forem es et pro eo quod est essem es: ꝛ. declinatione
 deficit inquit *Diom. Sal. in *Aug.* Nam ego quidem*
vellem ꝛ hec que scribo et ea que antea in senatu que
stus sum vana forent. Fore vero habet significatio
nem participij futuri vna cum infinito esse. Idem est
enim fore quod futurū esse. Ideo iungitur cū noie nō
cū participio: vt spero te amicum fore: nō amaturum
*fore. *Li. Treba.* Scribit ad me *Cesar* se tibi nondūq;
 familiarē esse satis. ppter occupationes suas sed cito
 fore. *Aug.* etiam cū participio presentis: qd̄ est con
 tra *Talla. Cesar.* *Hōnulli* etiam *Cesar* nunciabāt cū
 castra moueri aut signa fieri iussisset nō fore dicto au
 dientes milites. *Lōposita* vero sine noie ꝛ sine par
 ticipio. *Virg.* *Esse* quoq; in fatis reminiscitur affore
 tempus. *Est* autē *Affore* affuturum esse: affore adesse
Virg. Itaq; vrinam rex ipse noto cōpullus eodeꝝ af
 foret *Aeneas. *Li. Ser.* *sulpitio *Daior.* mibi ratio af**
*fore nulla potest q̄ cōiunctio *Plucudinis* sermonūq;
 nostrorꝫ. *Abfore* de quo supra *Confore.* *Conuenire*
 et concordēs esse. *Teren. in *And.* *Restat* cōremes: q̄
 mibi exorandus est ꝛ spero cōfore. i. cōuenturos esse
Defore deesse. *Li. contra *Rul.* *Serum* arbitraban*
*tur non defore qui illam restituerēt. *Profore* p̄futu*
*rum esse. *Doza.* Que no cuere sequar: fugias q̄ p̄fore*
*credam. *Perfore* valde futurū esse. *Lice. *Appio.* pul.**
Tunc mibi ille dixit q̄ classe tu velles decedere per
fore accōmodatuz tibi si ad illā maritimā partem p̄
uincie nauibus accessissem.
Forcipēs penul. cor. a foruo ꝛ capio quasi fornicapēs
 dicte sunt quibus forua. i. calida capiuntur. *Virg. lib.*
*viii. *Terfantes* tenaci fore ipē massā. Et est *Pin* *Dul**
tam masculi. q̄ feminini generis.
Forfices penul. cor. quibus telam seu fila incidimus a
 ferro ꝛ filo dicti. *Liuis* diminutiū est *Forficuli.*
*Dli. lib. xxxv. *Digerea* mirum inuentū est q̄ incisuz*
*forficulis vt diximus scribant.****

Foepices: penultima correpta: quibus inclidimus pilos a ferro et pilo.

Forcus nomen viri, p[ro]p[ri]i qui tres filias habuit gorgones. S[er]eno. s. Euryale et medusam q[ui] nimis locuplet[er]es fuerunt: et Gorgones dicunt. i. terr[ar]um cultrices.

Forda: bos pregnans a ferendo. Quid. f[or]da ferens bos est secundaq[ue] dicta ferendo. D[omi]ni h[or]da dicebant. Unde et sacra f[or]dicalia: quibus pregnant[er]es boues (vt inquit Bar.) immolabatur.

Forma facies cuiusq[ue] rei que immobilis est et naturalis. Quidam et mouetur et fingitur. Terent. in And. forma et vultu. Forma ad eo modesto. Quandoq[ue] tam[en] specialiter pro pulchritudine sumitur. Horatius li. i. car. forma captiu[us] dominu[m] regnasse. Inde formosus transfertur ad architectos pro designatione. Ci. lib. j. offi. Formam quidem ipsam marce sili et tanq[ua]m facie honestatis vides. Hinc composita sunt. Conformis: Deformis: Informis: Aniformis: Dileiformis: Semiformis et huiusmodi adiectiua. Col. li. vii. Quae cuncta remedia credunt esse aduersus tonitrua quibus vitiantur ova: pulliq[ue] semiformes interimuntur anteq[ua]m toti partibus suis consistant.

Formula: parua forma: diminutiua est: et capitur non nunq[ua]m pro lege et institutione. Ci. lib. iij. offi. Hond[us] Aquilius protulerat de dolo malo formulas. Et formule dicuntur q[ui] nos instrumenta vocamus.

Formella diminutiua a formula. Diero. libro Regu[m]. Accipe fratribus tuis decem formellas casei.

Formosus: pulcher a formo calido q[ui] sanguine calidior forma perit. Hinc fit diminutiua Formosulus: q[ui] vltus est Diero. Contra Iouinianu[m].

Formo as: forma impono. Lact[us]. lib. j. Nam solis lumen simulachra humanum in modum format. Dui[us] composita sunt. Conformatio similis formo: configuro. Gel. lib. ij. Hippocrates in eo libro de quo supra scripsit cum et numero dierum quibus conceptu[m] in vtero coagulatu[m] conformatur. Luce. lib. iij. ad heren. In primo loco rei totius imaginem conformabimus. i. in formam componemus. Aliquado conformari est quasi assimilari. Idem Lactulo. Veritamen me ipse conformo ad eius voluntate[m]. Et apud apostolu[m]. Nolite conformari huic seculo. Hinc conformatio que pro configuratione ponitur. Luce. lib. j. ruf. Quasi vero intelligat qualis sit in ipso corpore: q[ui] conformatio: que magnitudo qui locus. Aliquado pro oratione rhetorica que fit cum persona fingitur: aut cum res muta siue informis fit eloquens et formata. H[ic]co vocabulo dicitur prosopopeia. Deformo destruo et q[ui] de forma deuicio. Luce. Qui sunt qui italiam deformauerunt: Carthaginenses. Quandoq[ue] maculo et turpe facio. Diero. Licet longa macerent se iunia: abiecta et nigra vestis deformet: longa officio et ope[m] tepas series. et. Lact[us]. lib. de opib[us]. Admirabili q[ui] diuina ratione motus est vt tamen hiatus ipse nasci oris speciem non deformaret. Interdum deformare est p[er]fecte formare/ refigurare/ designare. Diero. lib. Numeri. Turge[n]tibus gemis eruperant flores: qui folijs dilatis in amigdalas deformati sunt. Dieru[m]. Architectus grabatibus peritus vt deformare possit lineis imitatione qua vellet edificior[um]. Car. li. iij. de re rust. Inter quas locus deformatus ad tabule litterarie speciem. In formo formas do et instruo. Ambro. lib. offi. Et sicut Tullius ad erudiendus filium ita ego quoq[ue] ad vos informandos filios meos. Lactan. Cuius instruitur venit in terram: vt eam doceret homines in formaret. Reformo in prior[um] formam pono. Lactan. lib. j. Pedes quoq[ue] claudor[um] ad officiu[m] gradiendi reformant. Transformo in alteram formam formo. Idem lib. viij. Et transformabit deus homines in simi-

litudinem angelorum.

Formite latina v[er]bis maritima iuxta Caietam quas Lacones codidere. Strab. lib. v. scribit oppida formitas esse maritima v[er]ba Taracinas quod p[ro]p[ri]us bozmas ab ορμη id est itationis bonitate appellabant.

Formica a ferendis micis dicitur. H[ic]ca vero propate est pulvisculus ille qui in arena quasi argenti fulgore a quo et panis et omniu[m] rerum minime partes micet dicuntur: quasi minutim cadentes. Gel dicitur simpliciter a ferendo: q[ui] nullu[m] animal frequentius pondera coquebat: neq[ue] si mensura corporis respicias maiora. Inde fit diminutiua Formicula.

Fornicinus a um. pe. producta q[ui] est formice. Plau. Homo fornicinus.

Fornicatio: vitium corporis cu[m] parua tubercula rotunda pinguis corpus infestant. Plinius. Linis mulierum crinitu[m] cu[m] fuerint coibuli addito melle sanguinem silit illico: et fornicationis corporis. Dicta fornicatio q[ui] veluti exesa carne formice videntur. Et de fornicatum dicitur a formicis submersus quibus coibui solitum erat.

Formido penultima producta pauor a ferendo vt quidam sentiunt: q[ui] vehementius in mouendo: vt ab se abeat foras fertur. Cicero. Formidinem metum permanentem diffiniunt.

Formido as: magnu[m] timorem habeo. Plau. in ca. Hic misq[ue] hercule illa male formidaba. Dui[us] composita sunt. Deformido et Reformido q[ui] significant valde formido. Col. lib. j. Si veratione v[er]bo reformido.

Formidolosus et actiue et passiu[us] sumitur pro eo qui timet. Terent. Egon formidolosus. i. egone qui timeas. Et pro eo qui alijs timorem infert. Sal. Regibus boni q[ui] mali suspiciores sunt: semperq[ue] his aliena virtus formidolosa est. i. que formidatur.

Formidabile q[ui] est formidandum.

Fornax a formo calido: vel a furio atro Laminus vbi vel coquit lapides. Dui[us] diminutiua est formacula.

Fornacalia: ferre farris teredi gratia instituit q[ui] ad fornacem que in pitritiu[m] erat sacrificium fieri solebat. Dui. lib. ij. fat. facta dea fornax legi fornace coloni. Et paulo post. Lurio legitima tunc fornacalia verbis Daximus indicit nec stata sacra facit.

Fornicis: penul. cor. generis masc. arcus in edificijs et quodcu[m]q[ue] opus concameratum a furio atro. Luce. ca. autem in arcum edificata lubofseura sunt. Cicero. Vider ad ipsum fornacem famanu[m]. Quoniam vero meretrices in huiusmodi locis. i. sub fornacibus habitare consueverunt: ponitur fornix pro lupanari seu meretricia cella. Seneca libro. ij. corroueriarum. Redoles adhuc fuliginem fornacis. Et in priap. Nigri fornacis oblitus fauilla. Hinc fornicoz et fornicarius. Unde fornicarie mulieres. Juue. Lenonum pueri quoc[un]q[ue] in fornice nati.

Fornico as pe. cor. fornices facio: vel speciem fornices assumo. Pl. lib. ij. Ruentes ceras sulciunt pilarum instar interi[us] a solo fornicatio: vt sit adit[us] ad sacra eda.

Fornico: idem est quod meretricio. Est autem meretricari cum meretricibus coire. Est etiam passiuu[m] a fornico: significans incuruari. Pl. lib. rvi. Populus contra omnia inferiora panditur: palma e contrario fornicatur. Dicitur forniciari a fornacibus in quibus meretrices esse consueverunt.

Fornicarius a um: q[ui] fornicatur: vt mulier fornicaria: que vt Diero. inquit ea dicitur que copulat cu[m] pluribus. Adultera q[ui] vnu[m] viru[m] deserens alteri iungitur.

Fortis a ferendo dicitur: q[ui] equo animo fert aduersa. Unde fortitudo que est considerata periculoru[m] susceptio et laborum peressio. Gel vt alibi Idem Cicero diffinit. Est scientia rerum perferendaru[m]: vel affectio animi in p[er]ueniendo ac perferendo. Iam legi patens

sine timore. Aug. lib. j. de lib. arbi. Fortitudo est illa
 anime affectus que omnia incommoda & dāna rerū nō
 in nostra potestate cōstituta contemnit. Dacro.
 Fortitudinis est animum supra periculi metū agere
 nihilq; nisi turpia timere: tolerare fortiter vel aduer-
 sa vel prospera. Fortitudo prestat magnanimitatem
 fiducia: securitate: magnificentia: constantia: toleran-
 tia: firmitate. Fortis igitur dicitur qui infractum habet
 animum. Quandoq; qui validis viribus peditus est:
 quandoq; celer. Virgili. Si femina forti fidis equo
 qnq; formosus. Plaut. Ecq; fortis visa est: Dnq; di-
 ces. Idē eā fortis spōdidisse suā in tā forte familiā.
 Fortitudo as: forte facio. Plaut. Fortifica animum.
 Fortesco is: fortis fio. Menius. Crescit annis et forte
 sunt vires.
 Forticulus diminuti. a fortis. Luce. Quis idem Epicu-
 rus forticulū se in torminib; & in straguria sua pbeat
 Fortuna a ferendo dicta est: q; temere & sine ratione fe-
 ratur. Est enim fortuna accidentū rerū lubitus atq;
 inopinatus euentus. Hec dea credita est Juue. Te
 facimus fortuna deā celoq; locamus. Fortune voca-
 bulū mediū est. Sed cū fortuna sola dicimus intelli-
 gimus felicitatem. Unde fortunatos felices nomina-
 mus: infortunatos infelices: & infortunū malam for-
 tunam. Fortune numero plurali dicunt diuitie.
 Fortis fortuna est enitens bonus. Vir. Forte sua lybicus
 tēptas appulit oris. Teren. O forte fortuna. Do. Aliud fortuna est aliud fors fortuna. For-
 tuna dicta est incerta res Fors fortuna euentus for-
 tune bonus. Nam fors fortuna est cuius diē festum
 colit q; in arte aliqua viuūt. Aliqñ fors p festum.
 Fortescat fors fuerit Sido. Remigio.
 Fortuno as: est ppero: in bonis augeo. Luce. Lurioni
 Tibi patrimonū dū fortunent.
 Fortunatus a um: qd est pperis: aq; apicium. Afra.
 Deos ego oēs vt fortunati sint pcor.
 Fortunatē insule a fructuū vberitate dicte sunt. De qui-
 bus Stra. lib. j. sic inq; fortunatē insule cōtra mau-
 ritanē sinē ad occidentē sunt. Qm quidē ad partem
 & hispanie terminus concurrat. Ex ipso autē nomine
 manifestū est: qm & has ipsas felices existimabant: q;
 huiusmodi locis propinque foront. Fuerunt autem
 ser numero: quarum prima Ombrion. secūda Juno-
 nia. Tertia eodē nomie. Quarta Lapzaria. Quinta
 Miuaria: a perpetua niue nebulosa. Septa Lanaria
 plena canibus ingentibus.
 Fortunatim aduerbiū significat prospere. Plaut. Si
 dederit Iupiter vt fortunatim oia succedant.
 Forte & nomen est ablatiu casus a forte qd capitur pro
 fortuna. Hor. li. j. ser. Qui sit mecenas vt nemo quā
 sibi forte: seu ratio dederit seu fors obiecerit. Illa cō-
 tentus viuat. Nec habet alios casus nisi ablatiuum
 singularē. Virgi. Forte sua lybicus tēptas appulit
 oris. Et aduerbiū dubitandi: vt Forte sub arguta cō-
 federat ilice daphnis. In qua significatione accipiū-
 tur Fortassis fortasse: forsan forsitan: & forsit: que ali-
 quando accipiunt pro temere: aliquādo sunt aduer-
 bia dubitandi. Hora. lib. j. ser. Dissimile hoc illo est:
 q; nō vt forsit bonorē Iure mihi inuideat quibus.
 Fortuitus a um: pe. pio. quod casu accidit: a forte & eū-
 do vt quidaz aiunt. Aug. lib. v. de ciu. dei. Fortuita
 dicunt esse que vel nullas causas habent: vel non ex
 aliquo rationabili ordine veniunt. Hinc fit aduerbiū
 Fortuito. Est & fortuitus nomen quart; ordinis: vt
 apud eundē lib. j. Et sicut non est consequēs vt for-
 tuitu potius q; ratione diuina deus non alio sed isto
 in quo est loco mundum constituerit.
 Fossa: locus vnde terrā fodissent ab effossa terra dicta.
 Col. lib. iij. Quisq; pomariū constituas q; magnū
 habere voles circummunito maceria aut fossa ita vt nō

solum pecori sed nec homini transitus sit nisi per adi-
 tum dū adolecant semina. Plip. scribit fossam esse re-
 ceptaculū aque manufactū vt ad castra seu vrbes op-
 pida ve aut alia huiusmodi munienda. Potest etiaz
 fossa esse participiū: vt fossa terra.
 Fossoz qui fodit. Virgi. lib. ij. Geor. Et labefacta mo-
 uens robustus iugera fossoz.
 Fossio ipsa fodienti actio. Col. lib. v. Deinde maleolo
 inter ordines posito crebris fossionibus pastinatum
 resolueret.
 Fossura: fossio. Idem in eodem. Hanc planam fossurā
 maxime nos pbamus: numerus autem fossionis aut
 idem debet esse qui primi anni aut vna minus.
 Fossula pe. cor. dimi. parua fossa. Cato Deide fossulas
 facito qua radices aspergi dimittas.
 Fossarius clericus mortuos sepelies. Scribit Hiero.
 primū in clericis gradū fossarioz ordinē esse: q; in si-
 militudine Tobie sancti sepelire mortuos admonē
 vt exhibentes visibilia rerū curā: ad inuisibilia festi-
 nē: & resurrectionē carnis credētes in dno totum qd
 faciunt deo se prestare nō mortuis cognoscāt.
 Fossicus a um: qd fodit. Pl. lib. xxxj. Arene tria ge-
 nera. Fossicia. cui quarta pars calcis addi debet. Flu-
 uiali aut marine terra.
 Fossile pe. cor. qd fodit: seu qd fodi pot. Pl. lib. xxxvj.
 Theophrastus auctoz est: & ebur fossile cādido et ni-
 gro colore inueniri & ossa e terra nasci. Et lib. xxxij.
 Tunc salē fossile adiciūt. i. qui fodiat.
 Fous a um: participiū a foueo: vt apud Esaiā. Vultū
 & liuor: & plaga tumens nō est circūligata: nec curata
 medicamine neq; fota oleo. i. aspersa. Fous us: sub-
 stantiū. Amb. lib. j. offi. Radices arborū aut vian-
 tur frigore aut foui solis virescant.
 Foueo es: foui forum: significat nutrio: sustineo: proue-
 ho. Virg. lib. iij. Geor. Progenie vidosq; fouent. In-
 terdū aspergo madesacio. Idē lib. iij. Fouit ea vulnū
 lympha longeuus iapix. Interdū cōstituo. Idem li.
 iij. Geor. Sub terra fouere larem. Interdum fouere
 vt apud eundē lib. ix. Non obuia ferre arma viros
 sed castra fouere. Interdū amplecti seu in deliciis ba-
 bere. Idē Infelix o semp ouis pecus ipse neerā dū
 fouet ac ne me pferat illa veret. Huius cōposita
 sunt Cōfoueo simul nutrio. Circūfoueo. Amb. Da-
 ter eā maria sinu circūfouet. Refoueo rursus foueo.
 Col. in pta. li. ij. Sed si frequētī & tēptiua & modica
 stercozatio eā refoueat. Et hec hnt fo. syllabā cor.

F Ante R

Frenum cum e. dipb. a frangendo: Instrumentū quo
 equus coerces dicitur q; equoz oia frangat. Sūt etiaz
 qui a ferendo deducant: q; equos vertat feratq; quo
 velit. Seneca. Hippolytus arctis p̄tinet frenis eqs
 Frena Peletronū inuenere qui & strata equozū p̄-
 mi montrauerūt. Et in singulari quidē neu. generis
 est in plurali tā mas. q; neu. Aug. lib. x. con. Itaq; fre-
 ni gutturis tēperata relaxatione & p̄strictione tenēdi
 sunt. Hinc cōponunt Effrenus a um. Et Effrenis et
 hoc effrene: qd est sine freno. Virg. li. iij. Geor. Bens
 effrena virū ripheo ruidit euro. Ser. i. seuā rectozē
 reculans. Hiero. Mequa q; effreni lingua reperariis
 Infrenus siue infrenis eisdē significationis vt illud
 Hinc numide infreni angunt.
 Frenū mordere significat p̄tenere. Translatio ab equo
 qui cum seffozē contēnit frenū mordet. Luce. Rom. lib.
 Si frenū momoderis percam.
 Freno as: cōtineo cohibeo. Virg. li. iij. Geor. Et glacie
 curius frenaret aquarū. Huius cōposita. Defreno
 quod est frenum depono: siue absq; freno rectozē ve-
 duco. Quis. lib. j. me. Et defrenato voluunt in equo
 ra cury. Effreno idem significat. Luce. li. iij. sulc. Et

